

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/163/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718204610
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718204610.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: Y. N., V. N., J. XX.XX.XXXX, G. V. XXX/X, XXX XX N., občianka SR, o zaplatenie 2 184,68 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 300 Eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaná je povinná **z a p l a t i ť** žalobcovi sumu 1 060,29 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1 360,29 Eur od 03.11.2015 do 17.07.2018; 5,05 % ročne zo sumy 1 310,29 Eur od 18.07.2018 do 17.08.2018; 5,05 % ročne zo sumy 1 260,29 Eur od 18.08.2018 do 17.09.2018; 5,05 % ročne zo sumy 1 210,29 Eur od 18.09.2018 do 17.10.2018; 5,05 % ročne zo sumy 1 160,29 Eur od 18.10.2018 do 19.11.2018; 5,05 % ročne zo sumy 1 110,29 Eur od 20.11.2018 do 17.12.2018; 5,05 % ročne zo sumy 1 060,29 Eur od 18.12.2018 do zaplatenia s tým, že súd **p o v o ľ u j e** žalovanej splácať dlžné sumy až do úplného vyrovnania v mesačných splátkach vo výške 50 Eur, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bude splatná do 20. dňa v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením č o i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalovaná je povinná **n a h r a d i ť** žalobcovi trovy konania v rozsahu 24,54 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predchodca žalobcu - spoločnosť VÚB, a.s., IČO:31320155 (ďalej len ako „VÚB“) sa žalobou dourčenou tunajšiemu súdu dňa 15.08.2018 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2 184,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 03.11.2015 do zaplatenia, ako aj a náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia, a to na tom skutkovom a právnom základe, že jej predchodca Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 (ďalej len ako „Consumer FH“) so žalovanou uzavreli dňa 26.11.2014 zmluvu o pôžičke ev. číslo: XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 3 500 Eur, ktorú mala žalovaná splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 97,71 Eur až do celkovej sumy 5 862,60 Eur. Do podania žaloby uhradila žalovaná sumu 2 139,71 Eur. Nakoľko žalovaná neuhradila dlžné splátky ani v dodatočne poskytnutej lehote po výzve, žalobca dňa 19.10.2015 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom z 28.10.2015 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do podania žaloby žalovaná dlžné splátky neuhradila, celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval 2 184,68 Eur. Zmluvnú pokutu si žaloba neuplatnil, uplatnil si však náklady vo výške 150,12 Eur, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky.

2. K žalobca priložil žalobca Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, č. zmluvy XXXXXXXXXXXX, uzatvorenú dňa 26.11.2014 medzi Consumer FH a žalovanou (ďalej len ako „Zmluva o úvere“); Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.10.2015 (bez dokladu o odoslaní resp. doručení žalovanej); Prehľad splátok a úhrad a Predžalobnú upomienka zo dňa 27.08.2015 spolu s doručenkou k predmetnej predžalobnej upomienke.

3. Žalovaná prevzala žalobu s prílohami, poučeniami o procesných právach a povinnostiach a uznesením tunajšieho súdu, ktorým jej bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe, dňa 20.09.2018, napriek tomu sa k žalobe písomne nevyjadrila.

4. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.11.2018 zobral čiastočne žalobu späť, a to v časti o zaplatenie 200 Eur s prislúchajúcim príslušenstvom z dôvodu, že žalovaná uhradila dňa 17.07.2018 sumu 50 Eur, dňa 17.08.2018 sumu 50 Eur, dňa 17.09.2018 sumu 50 Eur a dňa 17.10.2018 sumu 50 Eur.

5. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 19Csp/163/2018-114 zo dňa 26.11.2018 súd na základe návrhu pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť VÚB a na jej miesto do sporu vstúpila ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154.

6. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.01.2019 zobral žalobca v ďalšej časti 100 Eur s prislúchajúcim príslušenstvom žalobu späť z dôvodu dvoch ďalších úhrad žalovanou vo výške 50 Eur dňa 19.11.2018 a taktiež 50 Eur dňa 17.12.2018, na základe čoho sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1884,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2184,68 Eur od 03.11.2015 do 17.07.2018, s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 2134,68 Eur od 18.07.2018 do 17.08.2018; s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 2.084,68 Eur od 18.08.2018 do 17.09.2018; s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 2.034,68 od 18.09.2018 do 17.10.2018; s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1984,68 Eur od 18.10.2018 do 19.11.2018; s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1934,68 Eur od 20.11.2018 do 17.12.2018 a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1884,68 Eur od 18.12.2018 do zaplatenia; ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

7. Dňa 11.01.2019 sa vo veci konalo (prvé) pojednávanie a to v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili, pričom súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci bez ich účasti. Žalovaná uviedla, že zmluvu ako takú neuzatvárala ona, ale jej vnučka jej dala na podpis nejaké papiere, jej vnučka bola však na drogách. Následne, či už bývalý manžel žalovanej, ktorý zomrel, alebo ich vnučka, zrejme žalovanej zatajovali papiere, ktoré chodili, a teda zatajili žalovanej dlžobu. Žalovaná sa nevedela vyjadriť, akým spôsobom došlo k uzatvoreniu zmluvy a nemala vedomosť ani o splácaní žaloby po podaní žaloby vo výške 50 Eur mesačne, ani o tom, kto to spláca. V čase uzatvorenia zmluvy nemala výšku príjmu 510 Eur, ako je uvedené v zmluve, nakoľko od 40. rokov jej života bola na invalidnom dôchodku a potom na starobnom dôchodku, čiže jej príjem bol určite menej ako 300 Eur mesačne. Pokiaľ by to bolo možné, chcela by dlh uhrádzať formou splátkového kalendára, maximálne vo výške 50 Eur mesačne.

8. Vzhľadom na skutočnosti uvedené žalovanou na pojednávaní, súd vyzval žalobcu aby uviedol, akým spôsobom bola pri uzatváraní zmluvy overovaná totožnosť žalovanej, akým spôsobom žalovaná preukázala svoju schopnosť splácať záväzky, jej príjmy a výdavky a aby o tom predložil dôkazy, aby sa vyjadril k žiadosti žalovanej o splátkový kalendár a aby sa vyjadril, kde a na akom mieste a s kým za stranu Consumer FH bola uzatváraná zmluva.

9. Dňa 22.02.2019 doručil žalobca súdu podanie, v ktorom uviedol, že vo vzťahu k overovaniu totožnosti a bonity žalovaného, žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Žalovaný jednak uviedol výšku jeho mesačných príjmov a na druhej strane uviedol aj výšku jeho mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky

sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Ďalej uviedol, že predmetná zmluva o pôžičke bola uzatvorená v Banskej Bystrici v obchodnom centre Európa vo Finančnom dome Quatro a za spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. konal sprostredkovateľ, teda osoba uvedená v bode IX. zmluvy. K bližším okolnostiam uzavretia predmetnej zmluvy zo dňa 26.11.2014 sa ako nový veriteľ pohľadávky nevedel vyjadriť. Súhlasil so žiadosťou žalovanej ohľadne postupného splatenia žalovanej pohľadávky formou splátok vo výške 50 Eur mesačne. V zmysle uvedeného upravil petit žaloby tak, že žiadal, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1884,68 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 2184,68 Eur od 3.11.2015 do 17.7.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 2134,68 Eur od 18.7.2018 do 17.8.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 2084,68 Eur od 18.8.2018 do 17.9.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 2034,68 Eur od 18.9.2018 do 17.10.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 1984,68 Eur od 18.10.2018 do 19.11.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 1934,68 Eur od 20.11.2018 do 17.12.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 1884,68 Eur od 18.12.2018 do zaplatenia, to všetko formou splátok vo výške 50 Eur mesačne splatných v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a to pod následkom straty výhody splátok v prípade neplatenia a aby súd priznal žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

10. K podaniu priložil žalobca opätovne Zmluvu o úvere; ďalej Žiadosť o poskytnutie najľahšej pôžičky z 26.11.2014; fotokópiu občianskeho preukazu žalovanej; fotokópiu preukazu poistenca žalovanej; Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.11.2014; Informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov o priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver z 26.11.2014; Informácie o finančnom sprostredkovaní a Zoznam dokladov k pôžičkám.

11. Dňa 27.02.2019 sa vo veci konalo (druhé) pojednávanie a to v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili, pričom súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci bez ich účasti. Žalovaná uviedla, že je pravda, čo uviedol právny zástupca žalobcu, že podpisovala zmluvu v Banskej Bystrici. Nie je však pravda, čo sa uvádza v zmluve, že by jej priemerný čistý mesačný príjem predstavoval 510 Eur, nakoľko žila len z dôchodku. Pokiaľ ide o uvedené finančné náklady 150 Eur, tie môžu zodpovedať tak splátke za elektriku, plyn a iné energie, avšak nie sú tam zahrnuté náklady na ostatné splátky úverov.

12. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

13. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

14. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 3 ods.1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 52 Obč. Z. v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú

neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 6 Obč. Z., ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie vlády SR“), ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

19. Podľa § 53 ods. 9 v znení účinnom do 31.12.2014, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 Obč. Z., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

23. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľ.

24. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

25. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

26. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

27. Podľa § 9 ods. 9 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

28. Podľa § 9a ods. 2 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

29. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

32. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. V časti o zaplatenie sumy 300 Eur s prísl., v ktorej žalobca zobral žalobu späť, súd konanie v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil (výrok I.)

39. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi v zmysle § 204 CSP, konkrétne Zmluvou o úvere, Notárskou zápisnicou č. NZ XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017; Prílohou 1 Projektu - opis rozdelenia majetku a záväzkov; Oznámením Consumer FH žalovanej o vyhlásení okamžitej splatnosti

úveru zo dňa 28.06.2015; Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.08.2015; Doručenkou o prevzatí predžalobnej výzvy dňa 14.09.2015; Priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) za rok 2014 podľa webovej stránky Národnej banky Slovenska; odpoveďou na lustráciu v Sociálnej poisťovni žalovanej, Fotokópiami občianskeho preukazu a preukazu poistenca žalovanej; Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere; Informáciami o finančnom sprostredkovaní; Zoznamom dokladov k pôžičkám a pripojenými spismi tunajšieho súdu sp.zn.: 14Csp/58/2018, sp.zn. 14Csp/4/2018 a sp.zn. 13Csp/24/2018.

40. Za nesporné medzi stranami sporu súd považoval najmä to, že:

- dňa 26.11.2014 uzatvorila žalovaná ako dlžník s predchodcom žalobcu, spoločnosťou Consumer FH Zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úvere žalovanej vo výške 3 500 Eur; pri celkových nákladoch 2 362,60 Eur; celkovej čiastke 5 862,60 Eur; mesačnej splátke: 97,71 Eur; počte splátok: 60; fixnej ročnej úrokovej sadzbe: 25 %; termíne splatnosti prvej splátky: 20.12.2014; termíne splatnosti ďalších splátok: do 20. dňa v mesiaci a termíne konečnej splatnosti: 11/2019;
- podľa článku 12.2. Zmluvy o úvere bol predchodca žalobcu oprávnený v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od žalovanej zaplatať celej pohľadávky, ktorá sa mala stať okamžite splatnou (t.j. právo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru), ak bola žalovaná v omeškaní s úhradou jednej splátky, alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka;
- žalovaná uhradila z úveru celkom sumu 2 439,71 Eur;
- žalovaná bola Predžalobnou upomienkou dňa 14.09.2015 vyzvaná na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť zosplatenia úveru,
- oznámením zo dňa 28.10.2015 bolo žalovanej oznámené zosplatenie úveru;
- dňom 03.11.2015 sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením zosplateného úveru.

41. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o úvere (§ 52 Obč. Z.) nepopretie skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovanej (resp. jeho nesporné skutkové tvrdenia) nezaväzuje súd povinnosť podrobiť Zmluvu o úvere kontrole z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 Obč. Z.) a na zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch).

42. Po posúdení Zmluvy o úvere dospel súd k záveru, že ustanovenie (čl. V) Zmluvy o úvere, v časti o výške úrokov, je neplatné pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Obč. Z. a § 3 ods. 1 Obč. Z.). Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Pri posúdení primeranosti dojedanej výšky úroku treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. Zn. 1Cdo/57/2005, ZSP 35/2010). Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04. 2012). Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda

nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

43. V predmetnej veci súd zistil, že priemerná a obvyklá výška úrokov pri nových obchodoch - spotrebiteľských úveroch poskytnutých na obdobie 1 až 5 rokov podľa webovej stránky NBS v období novembra r. 2014 bola 10,73 % a teda v Zmluve o úvere dojednaná výška úrokov (25 %) takmer 2,5-násobne a teda podstatne a v rozpore s dobrými mravmi prevyšuje obvyklé úroky na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podporne súd poukazuje napr. na v zásade konštantnú rozhodovaciu prax (najmä odvolacích) súdov, ktoré skonštatovali, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100% oproti priemeru bank a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu je neobhájiteľné viac ako stopercentné navýšenie ceny úveru oproti priemeru bánk. (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co 313/2010 z 9.11.2010, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/112/2017, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3cO/105/2014, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011).

44. Súdu je z jeho vlastnej činnosti známa argumentácia žalobcu (predovšetkým pri podaných odvolaniach), kedy žalobca argumentuje tým, že výška dojednaných úrokov neprevyšuje maximálnu prípustnú výšku odplaty podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v spojení s § 1a Nariadenia Vlády SR. Ja však potrebné podľa názoru súdu rozlišovať pojem „úroky“ a pojem „odplata“, nakoľko pojem „odplata“ je podstatne širší ako pojem „úroky“. Odplatom sa v zmysle § 1 ods.1 Nariadenia vlády rozumie nielen úrok, ale aj poplatky a akékoľvek iné odplátne plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov (napr. náklady na doplnkové služby). Je teda logické, že tolerovaná výška „odplaty“ je vyššia ako tolerovaná miera samostatných „úrokov“, ako len jednej z viacerých zložiek „odplaty“. Rozpor s dobrými mravmi sa môže týkať aj plnenia, ktoré je v súlade s právnymi predpismi, a teda aj pokiaľ by takto dojednaný úrok bol v súlade s § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, môže byť v rozpore s dobrými mravmi (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 23Co/276/2015 z 20.02.2017).

45. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru o neplatnosti časti Zmluvy o úvere a to v časti dojednaných úrokov, nakoľko dojednané úroky v zmluve boli na úrovni takmer 2,5-násobku obvyklej výšky úrokovej miery podľa stránky NBS v danom období za obdobné spotrebiteľské úvery, čo je v rozpore s dobrými mravmi.

46. Súd ďalej dospel k záveru, že úver zo Zmluvy o úvere je zo zákona bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 7 ods. 1, 2 v spojení s § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko predchodca žalobcu hrubo porušil svoju povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovanej splácať predmetný spotrebiteľský úver. Z listinného dôkazu - Zoznam dokladov k pôžičkám - (č.l. 157) vyplýva, že žalovaná nepredložila k žiadosti o úver žiaden doklad o príjme a teda predchodca žalobcu absolútne príjmy žalovanej neskúmala, pričom žalovaná na pojednávaní poprela, že by dosahovala príjem 510 Eur, ako sa uvádza v Zmluve o úvere. Žalovaná uviedla ako jediný zdroj svojich príjmov v roku 2014 dôchodok nepresahujúci sumu 300 Eur mesačne (z odpovedi Sociálnej poisťovni vyplýva, že aktuálna výška dôchodku žalovanej nepresahuje sumu 318 Eur mesačne). Samotný žalobca uviedol, že na overenie schopnosti žalovanej splácať úver mu postačil len občiansky preukaz žalovanej a jej prehlásenia o príjmoch a výdavkoch, čím mala žalovaná splniť štandardné riskové podmienky. Ako mesačné výdavky žalovanej bola v zmluve uvedená suma 150 Eur. Žalovaná uviedla, že ide len o sumu nákladov na energie. To znamená, že predmetná suma nezahŕňa náklady na stravu, lieky a iné životné potreby a tiež uviedla, že predmetná suma nezahŕňala náklady na iné splátky úverov. Súd zistil, že na tunajšom súde boli resp. súd vedené voči žalovanej aj iné konania, z ktorých vyplýva, že žalovaná ešte pred uzavretím Zmluvy o úvere uzavrela s tým istým predchodcom žalobcu (Consumer FH) aj ďalšie úverové zmluvy (resp. pôžičky), na základe ktorých mala žalovaná už v čase uzavretia Zmluvy o úvere povinnosť platiť splátky z týchto úverov. Zo spisu sp.zn.: 14Csp/4/2018 vyplýva záväzok žalovanej zo Zmluvy o pôžičke uzatvorenej 17.09.2013 splácať 24 mesiacov sumu 20,72 Eur; zo spisu sp.zn.: 13Csp/24/2018 vyplýva záväzok žalovanej zo Zmluvy pôžičkovej karte Quatro platiť mesačnú splátku 20 Eur a zo spisu sp.zn.: 14Csp/58/2018 vyplýva záväzok žalovanej zo Zmluvy o pôžičke uzatvorenej 03.07.2014 splácať 60 mesiacov sumu 27,92 Eur. Je tak evidentné, že sám žalobca, okrem výdavkov uvedených žalovanou, musel mať vedomosť o troch ďalších úveroch resp. pôžičkách žalovanej, s celkovým mesačným plnením

splátok v celkovej sume 68,64 Eur. Pri mesačných platbách za energie 150 Eur (abstrahujúc od ostatných nákladov na živobytie ako strava, ošatenie, lieky a pod.) a pri výške dôchodku max. 300 Eur v danom čase, žalovanej potom ostalo maximálne 81,36 Eur (abstrahujúc od ostatných nákladov na živobytie) a je potom nereálne, aby žalovaná mala možnosť splácať aj sumu ďalšej splátky 97,71 Eur mesačne podľa Zmluvy o úvere. Je tak evidentné, že Consumer FH sledoval len jediný cieľ - uzavrieť Zmluvu o úvere, pri tak vysokých úrokoch, pričom nebral absolútne na zreteľ na schopnosť žalovanej predmetný úver splácať a to vzhľadom na jej reálne príjmy a výdavky, o ktorých existencii pritom musel mať, resp. pri zachovaní odbornej starostlivosti mal mať vedomosť, a teda podľa názoru súdu hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zo Zmluvy o úvere.

47. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 150,12 Eur z titulu nákladov vzniknutých v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca tento nárok (i) ani nezdôvodnil a (ii) ani nepreložil žiadnymi dôkazmi a preto mu súd tento nárok nepriznal. Podľa § 9 ods. 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa (§9a ods. 2) Zákona o ochrane spotrebiteľa pritom od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy. V zmysle bodu 12.4 Zmluvy o úvere vyplýva, že súčasťou pohľadávky sú aj skutočne vynaložené náklady na zabezpečenie vymáhania pohľadávky, maximálne do 14 % z vymoženej sumy. Žiadne dôkazy preukazujúce skutočne vynaložené náklady však v spore neboli žalobcom predložené. Súdu je z jeho vlastnej činnosti známe, že žalobca si takto uplatňuje náklady na vymáhanie ako percentuálny podiel zo sumy čiastkových úhrad poukazovaných žalovaným subjektom po dátume zosplatnenia pohľadávky. Takýto paušálny spôsob výpočtu výšky nákladov (14 % z každej zaplatenej dlžnej sumy po splatnosti) súd považuje za scestný a súd takéto dojednanie (bod 12.4 Zmluvy o úvere) považuje za neprijateľnú a teda neplatnú zmluvnú podmienku (§ 53 Obč. Z.), nakoľko by takto mal byť spotrebiteľ (žalovaná) sankcionovaný okrem úrokov z omeškania, sankčných úrokov, zmluvných pokút ešte aj za to, že spláca dlžnú sumu (aj keď po lehote splatnosti). Podľa listinného dôkazu - Prehľad splátok a úhrad je výška 150,12 Eur uvedená v stĺpci „MP3“, pričom tieto „náklady na vymáhanie pohľadávky“ sú vlastne „Manipulačnými poplatkami (agentúry)“.

48. Súd vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené preto priznal žalobcovi nárok voči žalovanej len na (i) zaplatenie sumy 1 060,29 Eur, ktorá zodpovedá rozdielu medzi výškou istiny poskytnutého úveru 3 500 Eur a sumou 2 439,71 Eur, zaplatenou žalovanou, a tiež (ii) nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej miere 5,05 % ročne od 03.11.2015, kedy bolo nesporné že žalovaná už bola v omeškani so zaplatením zosplatneného úveru, a to z dlžných istín tak ako sú výroku II uvedené, kedy súd zohľadnil jednotlivé čiastkové úhrady žalovanou (v sumách po 50 Eur dňa 17.07.2018, dňa 17.08.2018, dňa 17.09.2018, dňa 17.10.2018, dňa 19.11.2018 a dňa 17.12.2018), pričom súčasne so súhlasom žalobcu umožnil žalovanej postupné splácanie dlžnej sumy až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie čo i len jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia (výrok II.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok III.).

49. Pri rozhodovaní o trovách konaniach vychádzal zo zásad uvedených v § 255 CSP a 256 CSP. Súd pri hodnotení úspech žalobcu vychádzal zo sumy 1 360,29 Eur ako súčtu sumy, v ktorej mal žalobca úspech (1 060,29 Eur) a sumy, v ktorej žalovaná zavinila zastavenie konania v dôsledku čiastkových úhrad po začatí konania (300 Eur). Žalobcovi tak vyšiel prevažný úspech (62,27 %) a teda v zmysle § 255 CSP má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej, ktorá mala v spore úspech v menšej pomernej časti (37,73 %), súd preto priznal žalobcovi nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v miere 24,54 %, ktorá zodpovedá rozdielu medzi pomerným úspechom žalobcu a pomerným úspechom žalovanej (výrok IV.). O konkrétnej výške náhrad trov konanie rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.